

Forfatter: Aarestrup, Emil

Titel: Udrag fra CAMILLA

Citation: Aarestrup, Emil: "Emil Aarestrups samlede skrifter", i Aarestrup, Emil: *Emil Aarestrups samlede skrifter*, udg. af Hans Brix ; Palle Raunkjær , C. A. Reitzel, 1976, s.95.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-aare01val-shoot-idm140382756343136/facsimile.pdf> (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Emil Aarestrups samlede skrifter

VIII Da sang de høit paa Marken,
For Folk ved Egeroden,
Og lystig nok paa Barken,
Der førte vaersomt dem langs ned af Floden;
Og frit sat over, ja vel og begavet,
Sprang begge ud paa Kysten
Med Tak til Gud at de var frelst fra Havet.

IX Saa treen de i en Hytte,
Hvor bag den grønne Rude
Vel mangt et Bryst mon lytte
Paa Visen, Strengeligen vil hebude.
Og uden Løn de aldrig end forlode
Det Tag, hvor Armod boede:
De Armes Smil for dem om Natten stode.

X Saa mange Aar de flakked
Alt om i mange Lande,
Og henmod Aften lakked
Det nu paa Gudmunds brune Kind og Pande.
Ableget ogsaa var Mathildes Ynde;
Selv hendes klare Stemme
Og Citheren meer sagte maatte nynne.

XI Da de en Aften silde
(Fuldmaanen stod paa Himlen)
Kom fra et muntert Gilde,
Et Bondebryllup, hvor af Glæde Stimlen

Ei karrig havde lønnet deres Sange,
Og fro gik hjem til Staden,
En Klynken de fornåm i Lundens Gange.

XII Og blandt de mørke Grene
Stod noget Hvidt i Skoven.
Man skulde næsten mene,
Det var en mægtig Lilie, naar fraoven
Maanskinnet faldt ned paa de hvide Blade,
Der viftede i Vinden:
Gaae nærmere dog Gudmund ei kan lade.

XIII Og see, i hvide Klæder
En lille Pige, klynkende
Ved Træet staaer og græder:
Gudmund taer hende paa sin Arm, sig yn-
kende,
Mathilde tørrer hendes vaade Øine,
Og kysser hendes Pande;
Snart Angst og Kuld fra Barnet ere fløine.

XIV Og da den dunkle Stue
Nu holdt dem sluttet inde,
Paa Maanens blanke Lue
Den Lilles Blik de stedse monne finde:
„O, sagde hun, hvor smukt min Maane lyser!
Her staae dog ei de sorte,
De lange Mænd og puste saa jeg fryser.“